
PRZEPĘDZONY (1) *part praet pass pf*

e oraz o jasne.

sg n N przepędzoné. ◊ [pl N m pers przepędzeni. ◊ I f przepędzon(e)mi.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. *przepędzić*.

1. *Przewiercony*:

a. *Który został przewiercony [czym]: [Kasjoepa] Nie z wielu/ y nie z gęłtych gwiazd ieft włádzoná. Iákim kłztałtem drzwi ftoią kluczem przepędzoné/ Ták té gwiazdy zdádzą fye tám być rozłádzoné. KochPhaen 8.*

b. *[Powstały wskutek przewiercenia: Item białych [sztortów ‘rodzaj instrumentu dętego’] ze dwiema przepędzonemi dziorami (30) TomkHistMuz 203.]*

2. *[Zmuszony*:

W przeciwstawieniu: »przepędzony ... dobrowolnie«: KsięgiSądWiej 1575 nr 6095 cf Szereg.

Szereg: »przepędzony, przemuszony«: nye przepedzeni, nie przemussoni, alye dobrowolnye zeznały myedzi sobą ręką społeczną, iz [...] KsięgiSądWiej 1575 nr 6095.]

Synonimy: 1. przepchniony, przewiercony.

Cf PRZEPĘDZIĆ